

Jak lze vidět nohy posla, který přináší radostnou zprávu? Jak vůbec vypadají? V čem tkví krása takové podívané? Je opravdu možné na vlastní oči vidět, jak se Hospodin vrací na Sión? A co Hospodinovo svaté rámě, které obnažil před očima všech národů? Opravdu mohou všechny končiny země uzříti spásu našeho Boha? Krátký úryvek z poselství anonymního proroka působícího pravděpodobně v druhé polovině 6. století před Kr. (tzv. Deuteroizaiáše), je plný „vizuálních podnětů“. Jak jim ale máme rozumět? Kam máme nasměrovat svůj pohled, abychom necivěli do prázdna?

Odpověď nám dává tentýž prorocký text: „Slyš!“ Slyšet, naslouchat! Otevřít svůj sluch Božím slovu a dovolit, aby v našem srdci vzbudilo víru. Víra je totiž z hlásání (viz Řím 10,14-17). Ona je tím klíčem, který otvírá naše oči a uzpůsobuje náš duchovní zrak, abychom mohli uvidět spásu našeho Boha.

Kam nás tedy vede hlas strážných? Kterým směrem orientuje náš pohled? V evangeliu půlnoční mše znějí slova andělů: „To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích“ (Lk 2,12). Toto znamení definitivně a vrchovatě naplnilo smyslem celý Starý zákon. Ve světle tohoto znamení se naplno projevuje i ten nejhlubší význam izaiášovských prorockých slov. Pokud tedy chceme zakusit, jak je krásné vidět na horách nohy posla, který přináší radostnou zprávu, zvěstuje pokoj, hlásá blaho a oznamuje spásu, nemusíme se toužebně ohlížet za značkovou obuví krasavců a krasavic z reklamních billboardů. To, co oznamují oni, nepřináší pokoj ani blaho. Nohy posla, který přináší radostnou zprávu, jsou totožné s bosými nožkami novorozence, ležícího na slámě. Jejich krása tkví v tom, že ačkoli by jim celé stvoření mohlo sloužit jako podnož, odevzdávají se do péče lidských rukou, vystaví se prachu země, chladu a námaze a nakonec se nechají probodnout hřeby.

Pokud chceme vidět Hospodinovo svaté rámě, nemáme čekat obrovskou tajemnou ruku, která šmahem smete z povrchu zemského všechnu nespravedlnost a bídu. Hospodinovo svaté rámě je totožné s obnaženým ramenem novorozence, které se nyní natahuje, aby přijalo a projevilo lidskou něhu a později se nebude štítit kontaktu s otrhanými chudáky a malomocnými. Jeho obdivuhodná moc, před níž užasnou všechny končiny země, se projeví právě tehdy, když bude natažené na dřevě kříže. Radujme se a jásejme vespolek, neboť Hospodin utěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém i všechny končiny země. On, náš Bůh kraluje! Avšak také touží po tom, abychom se učili jeho stylu kralování.